

ACCESSIT AL MILLOR MICRORELAT EN CATALÀ 2015

“El repòs del soldat” [Pseudònim: Touch of Evil]

Un nom insòlit per un bordell, va pensar el tinent Gálvez. Les tropes feien nit en aquell poble i ell havia aprofitat per sortir d'incògnit a fer un tomb (només a l'alferes Castillo li havia confiat que anava a “ventilar la cigala”). El local s'anunciava amb llums de neó violetes: “El repòs del soldat”. Absurd: el tinent estava segur que entre la clientela hi hauria homes de les professions més diverses, no només milicians.

A l'entrada va assetjar-lo un eixam de noies. La senyora Anfruns va fer les presentacions i va suggerir-li la companyia de la Brígida: “És la nostra fadrina més insaciable” (el tinent va haver de reprimir una rialla: “fadrina”! En quin coi de poble havien anat a parar?). La Brígida era una bellesa rossa, d'ulls verd maragda i posat candorós. “És muda”, va afegir la senyora Anfruns, “no parla, però comprovarà que té una llengua molt destre”. El tinent Gálvez va afirmar, picant l'ullet, que no havia vingut pas a parlar.

De seguida va saber apreciar les virtuts de la noia. Avesat als palpissos flonjos de la seva esposa, el tinent va admirar la carn ferma de la Brígida, la pell delicada, l'aroma floral que despenia cada racó d'aquell cos. L'apocament inicial de la noia va tornar-se disbauxa quan va abaixar-li els pantalons. Ell va deixar-se amanyagar, encantat. “Ets una puteta afamada, eh?”, va dir-li. I, acomodant el cap sobre el coixí, va tancar els ulls.

Quan va obrir-los, va sorprendre's en descobrir la llengua de la Brígida entortolligada com una heura al seu membre: ¿com s'ho feia per donar-hi tres voltes? Anava a comentar, burleta, que mai no havia vist una llengua tan llarga, però va emmudir en veure les pupil·les grogues dels ulls de la noia, els llavis ensangonats i, sobretot, la doble filera de dents punxegudes que ja es tancava al voltant de l'erecció amb un cruixit sec.

En acabar, van dur-lo al soterrani, on les restes de molts altres soldats també havien trobat el repòs.

Autor: Jordi Masó Rahola (La Roca del Vallès)